

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Menippus sive dialogorum satyricorum centuria
inanitatum nostratum speculum**

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

75. Monasteria

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](#)

aut duritiem non fregerit? B. Cave publicum tibi testimonium opponam, quam inter ignorantes eminuerim. A. Ha ha he, crediderim. B. Competitores dicendum erat, at me veritas aliter coegerit. Nonne vero ridiculum erat dare eas artes docendi licentiam, quas nesciremus, & pileatos facere, ubi nullum est pileorum amplius discrimen, & annulis liberare, qui inscitiae relinqueremur, & proclamare jubere, quod alios ac forte promotores ipsos conscripsisse constabat, & clara die candelis circumduci, ne quis de nostra cocitate dubitate posset, rum tuba innotescere, ut appareat cuncta hæc vulgi stupori & credulitati inniti. A. Quid tu tum, ac loci fabulae. B. Aliqui exultavimus, aliqui hæsitavimus, aliqui risimus, aliqui indignati sumus hanc renato Evangelio, & studijs liberaliter habitis impudentiam posse & audere prostare: & quid tandem nos sape emus cum nobiscum desiperent. A. Confide, nam si quædum errata sunt, ea hodie corriguntur. B. Sane ut hodie graduum vilitas est, Magister, vel seducti, vel leditoris nomen fieri incipit, itaque hoc exorandi nobis sunt graduum institores ut vel minoris nobis vendant ignorantiam, vel majoris certam, indubiam, solidamque scientiam.

75. MONASTERIA.

A. **I**ste quæso gradum venator. B. **Q**uid vis? A. Quod tu forte sciveris, videris enim non vaferre. B. Nihil equidem, nisi illud consuetum aumorum penuriam. A. Atqui nihil est quo facilius.

illi^o careremus, si saperem^o. B. Quid, nonne nervus rerum omnium pecunia est? A. Ea vero sufficeret, nisi omnino enervaremus; quid enim opus est accusare inopiam, cum & praesentes nummos prodigam^o, & majora virib. opibusq; suscipiam^o. Sed tu quo properas. B. Ad Cœnobitas meos. A. Nonne hoc monasterū duduū vacuum est. B. Monachis quidē, at nō canib. quos ibi alimus. A. Nō decebat. B. Eho, an tu velles reductos dormiliones illos, ventris & inguinis mancipia, an Missam theatricam. A. Atqui cum pelleretis illos, anne dixistis locum esse faciendum canibus, venationi, aucupio? An vero Dei devotiorib. cultoribus, juventutis institutioni, pauperum subsidio? B. Illis omnib. abunde prospectum est, nunc q̄ reliquum, in delectamēta merito infumitur. A. Credis ne vero illos quandam religiosissimos monasteriorum fundatores, vel fautores & editatores etiam unquam voluisse aliquid in ludicra, aut aulicum iuxum, cum helionum crapulam devovere? B. Vah, tu unus nescis simplicib. esse impositum, & id jure a magnatib. reposci, q̄ subditis est per fraudem erectum! A. Liceat sane reposcere. sed quid inde ad subditos redit, aut simplicium illorum successores, nisi quod æque in alienā manu venit, aliena prodigalitate perit, aliorum manib. patria plane effertur, ipsi interim devotorum posteri egent, pauperes monastica Eleemosyna carent, juventus plane circa illa rudera & solitudines ignoratur: deniq; hoc Deo, vel sane religioni sacru vinum, frumentum, celsus, aut quicquid

quid devotorum redditum est, minus sacre, aut devote absuntur: unde duo sequi necesse est, Dei iram, & subditorum pauperiem, præter illam adversariorum exprobationem, quæ verbis potius ac reciprocal luxus accusatione à nobis eluditur, quam sacra & religiosa rei sacratissimæ administratione refutatur. B. Dum religiosi nostri non egeant, religioni & literis nihil desit, mendici sua diverticula habeant, quid opus est in aliena inquirere? A. Atqui plura sunt, ubi Christus & Ecclesia eget, quibus id debebatur, quod tu canibus objicis, alibi juvencis, alibi porcis, alibi Volupiæ, Stimulæ, Ruiniæ, Edulicæ, Potinæ, Mellonæ litatoribus & consecratis ad inteflinorum aras infarcit, atque ingurgitatur. B. Ego non docebo Evangelicos quas Pontificijs rationes debeat. A. Id equidem aliqui Pseudo-evangelici respondere possent, quod Papæ cuidam adscribitur, multum nobis profuit Evangelij fabula.

Afinis cum Bireto, & collobio.

76. STUDIO SVS. L.

A. **S**iccine tu unus otiaris, nos laboramus? B. Nempe feriæ meæ sunt. A. Echo, an alia tibi feriæ sunt quam perpetuæ, nec enim unquam laboris vestigia video? B. Intus sub crano laboratur, & cerebri hujus defatigatio sit, cui jam solennis vacatio concessa. A. Quid cerebro fabrices, haud quidem liquet, nescio tamen quam tibi os sive gula ad frequentes comportationes vacet. B. Id garrire soletis inurbani, nesciij literarū pretiū cum